

190

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 20 kwietnia 1960 r.

w sprawie przepisów o budowie urządzeń elektrycznych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 28 stycznia 1953 r. o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej (Dz. U. Nr 9, poz. 26) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przy projektowaniu, budowie i przebudowie urządzeń elektrycznych prądu stałego i zmiennego u dostawców i odbiorców należy stosować „Przepisy budowy urządzeń elektrycznych”.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, zostały wydane odrębnie drukiem przez Stowarzyszenie Elektryków Polskich.

§ 2. 1. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych ważnymi względami technicznymi lub ekonomicznymi, Państwowa Inspekcja Energetyczna Ministerstwa Górnictwa i Energetyki może zezwolić na projektowanie, budowę i przebudowę urządzeń elektrycznych prądu stałego i zmiennego u dostawców i odbiorców w sposób odmienny, niż to przewidują „Przepisy budowy urządzeń elektrycznych” (§ 1 ust. 1).

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, określać powinno warunki odstępstw od postanowień „Przepisów budowy urządzeń elektrycznych”.

§ 3. 1. Zarządzenie nie dotyczy projektowania, budowy i przebudowy urządzeń elektrycznych telekomunikacyjnych, nawodnych, na jednostkach pływających morskich i śródlądowych, w latarniach morskich, linii trakcji elektrycznej, taboru kolejowego, pojazdów mechanicznych i statków powietrznych.

2. „Przepisy budowy urządzeń elektrycznych” (§ 1 ust. 1) należy stosować przy projektowaniu, budowie i przebudowie urządzeń elektrycznych górniczych, o ile przepisy bezpie-

czeństwa pracy w zakładach górniczych, przepisy techniczne eksploatacji lub normy obowiązujące w zakładach górniczych nie stanowią inaczej.

3. Zarządzenie nie narusza:

- 1) przepisów zarządzenia nr 88 Ministra Energetyki z dnia 13 czerwca 1956 r. w sprawie budowy urządzeń elektrycznych w rolnictwie,
- 2) zarządzenia Ministrów Przemysłu Ciężkiego oraz Górnictwa i Energetyki z dnia 6 kwietnia 1959 r. w sprawie ograniczenia stosowania w instalacjach elektrycznych przewodów i kabli z żyłami miedzianymi oraz przewodów kabelkowych w powłoce ołowianej (Monitor Polski Nr 34, poz. 155).

§ 4. „Przepisy budowy urządzeń elektrycznych” (§ 1 ust. 1) nie mają zastosowania do dokumentacji projektowo-kosztorysowej zatwierdzonej przed dniem 1 lipca 1960 r. oraz do budowy urządzeń elektrycznych wykonywanej na podstawie takiej dokumentacji.

§ 5. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Energetyki z dnia 13 marca 1956 r. w sprawie przepisów o budowie urządzeń elektrycznych (Monitor Polski Nr 59, poz. 715),
- 2) „Przepisy o budowie urządzeń elektrycznych — część II” — zatwierdzone dnia 31 maja 1955 r. przez Ministra Energetyki z mocą obowiązującą dla urządzeń elektrycznych nowo budowanych i przebudowywanych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1960 r., z tym że przepisy § 22 ust. 2 rozdziału I „Przepisów budowy urządzeń elektrycznych” (§ 1 ust. 1) obowiązują od dnia 1 lipca 1961 r.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. E. Zadrzyński

191

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 20 kwietnia 1960 r.

w sprawie utrzymywania minimum zapasów niektórych artykułów spożywczych i przemysłowych w magazynach hurtowni powiatowych związków gminnych spółdzielni oraz w sklepach wiejskich spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 zarządzenia nr 20 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1959 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów o ustalaniu minimum zapasów artykułów przeznaczonych na zaopatrzenie ludności w jednostkach handlowych (Monitor Polski Nr 17, poz. 72) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sklepy spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i hurtownie powiatowych związków gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” obowiązane są utrzymywać minimum zapasów niektórych artykułów spożywczych i przemysłowych.

§ 2. Minimum zapasów artykułów, o których mowa w § 1, ustala się dla poszczególnych punktów sprzedaży jako minimum ilościowe na podstawie:

- 1) zapasu na określoną ilość dni według przeciętnej dziennej sprzedaży z poprzedniego okresu (wskaźnik zapasu w dniach) lub
- 2) zapasu w jednostkach naturalnych (kg, m, l, szt., pudełko) liczonych według zużycia na jedną osobę lub na jedno gospodarstwo terenu obsługiwanego przez dany punkt sprzedaży.

§ 3. Ustala się minimum zapasu dla następujących artykułów w sklepach bądź w działach sklepów wielobranżowych: